

Вальтер Скотт Айвенго

Минуло майже сто тридцять років з тих пір, як в битві при Гастінгсі норманський герцог Вільгельм Завойовник отримав перемогу над англосаксонськими військами і заволодів Англією. Англійська народ переживає важкі часи. Король Річард Левове Серце не повернувся з останнього хрестового походу, узятий в полон підступним герцогом Австрійським. Місце його погребіння невідомо.

Тим часом брат короля, принц Джон, вербує собі прихильників, маючи намір у разі смерті Річарда усунути від влади законного спадкоємця і захопити престол. Спритний інтриган, принц Джон сіє смуту по всій країні, розпалюючи давню ворожнечу між саксами та норманами.

Багатий землевласник Седрік Ротервудський не залишає надію скинути норманське ярмо і відродити колишню могутність саксів, поставивши на чолі визвольного руху нащадка королівського роду Ательстана Конінгсбургського. Однак дурнуватий сер Ательстан у багатьох викликає недовіру. Щоб поліпшити авторитет Ательстана у суспільстві, Седрік мріє одружити його на своїй вихованці, останньої представниці роду короля

Альфреда. Коли на шляху цих планів встала прихильність леді Ровени до сина Седріка, Уїлфреда Айвенго, Седрік вигнав сина з батьківського дому і позбавив спадщини.

І ось тепер Айвенго в одязі пілігрима таємно повертається з хрестового походу додому. Недалеко від батьківського маєтку його наздоганяє загін командора ордену храмовників Бріана де Буагільбера, який направляє на лицарський турнір в Ашбі де ля Зуш. Через негоду, він вирішує просити у Седріка заночувати.

Гостинний дім благородного вельможі відкритий для всіх, навіть для єврея Ісака з Йорка, який приєднується до гостей вже під час трапези. Коли гості розходяться по своїх кімнатах, пілігрим радить Ісааку непомітно покинути будинок Седріка — він чув, як Буагільбер віддавав слугам наказ схопити єврея, як тільки він подалі від'їде від садиби. Ісаак, який розгледів під одягом юнака шпори, в подяку дає йому записку до родича-купця, в якій він просить позичити пілігриму зброю і бойового коня.

Турнір при Ашбі, що зібрав увесь цвіт англійського лицарства, та ще в присутності самого принца Джона, привернув загальну увагу. Лицарі-організатори, в числі яких і зарозумілий Бріан де Буагільбер, з упевненістю беруть одну